

**A Kúria
mint felülvizsgálati bíróság
ítélete**

Az ügy száma: Kfv.IV.35.371/2016/5.szám

A tanács tagjai: . Kozma György a tanács elnöke, Dr. Balogh Zsolt
előadó bíró,
. Horváth Tamás bíró

A felperes: felperes neve

A felperes képviselője: Dr. Lux Anita ügyvéd

Az alperes: alperes neve

A per tárgya: egészségkárosodás perbeli megítélése

A felülvizsgálati kérelmet benyújtó fél: felperes

A felülvizsgálni kért jogerős határozat: Miskolci Közigazgatási és
Munkaügyi Bíróság 2.K.27.078/2015/31. számú
ítélete

Rendelkező rész

A Kúria a Miskolci Közigazgatási és Munkaügyi Bíróság
2.K.27.078/2015/31. számú ítéletét hatályában fenntartja.

Az ítélet ellen további felülvizsgálatnak helye nincs.

Indokolás

A felülvizsgálat alapjául szolgáló tényállás

- [1] A Magyar Államkincstár Borsod-Abaúj-Zemplén Megyei Igazgatósága
2014. október 22. napján kelt határozatában a felperes saját jogú
családi pótlék folyósítását 2014. július 1. napjától megszüntette.
Megállapította, hogy a Borsod-Abaúj-Zemplén Megyei Kormányhivatal
Rehabilitációs Szakigazgatási Szerve első fokon eljáró szakértői

bizottsága által kiadott szakhatósági állásfoglalás szerint a felperes össz-szervezeti egészségkárosodásának mértéke 28%.

- [2] A felperes fellebbezése során másodfokon eljáró Magyar Államkincstár, beszerezte a Nemzeti Rehabilitációs és Szociális Hivatal (a továbbiakban: NRSZH) szakhatósági állásfoglalását.
- [3] A másodfokú hatóság 2014. december 11. napján kelt határozatában az elsőfokú közigazgatási szerv határozatát a megszüntetés dátuma tekintetében megváltoztatta azzal, hogy a felperes részére a saját jogú, magasabb összegű családi pótlék folyósítását 2014. október 31. napjával szüntette meg, ezt meghaladóan az elsőfokú határozatot helybenhagyta.
- [4] A másodfokú határozatban rögzítésre került, hogy az NRSZH másodfokú szakhatósági állásfoglalása szerint a felperes össz-szervezeti egészségkárosodása nem éri el az 50%-ot (30%), amely 2014. október 15. napjától véleményezhető.
- [5] A másodfokú közigazgatási szerv utalt a családok támogatásáról szóló 1998. évi LXXXIV. törvény (a továbbiakban: Cst.) 7. § (2) bekezdésére, és 4. § fb) pontjára: mivel a felperes össz-szervezeti egészségkárosodása 30%, ezért a fent említett törvényi rendelkezéseknek nem felel meg.

A kereseti kérelem és az alperes védekezése

- [6] A felperes a közigazgatási határozat bírósági felülvizsgálatát kezdeményezte. Keresetében állította, hogy a másodfokú határozat és az elsőfokú határozat egyaránt jogszabálysértő, mert az alapjául szolgáló szakhatósági állásfoglalásban nem megfelelően lett véleményezve az egészségkárosodás mértéke. Állította, hogy betegségei miatt a magasabb összegű családi pótlék folyamatosan megilleti.
- [7] Az alperes érdemi ellenkérelmében a határozat hatályában való fenntartását kezdeményezte.

Az elsőfokú ítélet

- [8] Az ügyben eljáró Miskolci Közigazgatási és Munkaügyi Bíróság a 2.K.27.078/2015/31. számú ítéletével a felperes keresetét elutasította.
- [9] A bíróság rögzítette, hogy a jogvita tárgya kizárólag az lehet, hogy a felperes 50%-os mértékű, vagy ennél magasabb egészségkárosodást szenvedett-e és ez alapján fennállnak-e a Cst. 4. § fb) pontjában meghatározott feltételek. A bíróság a perben igazságügyi orvosszakértőt rendelt ki. Az igazságügyi orvosszakértő

véleménye az alperesi határozatban foglaltakat támasztotta alá. A felperesi indítványra a bíróság ezt követően más igazságügyi szakértőt is kirendelt, melynek véleménye a korábbi igazságügyi szakértő véleményével megegyező volt. Mindkét szakértő azt állította, hogy a felperesnél 30% össz-szervezeti egészségkárosodás, 70% egészségi állapot véleményezhető 2014. október 11. napjától, ezért a felperes felülvizsgálata nem szükséges, illetve csak igazolt állapotrosszabbodás esetén válhat szükségessé.

[10] A bíróság a két egyező tartalmú szakértő véleménye alapján azt állapította meg, hogy a közigazgatási határozatok a jogszabályban foglaltaknak megfelelnek.

[11] A bíróság a felperes azon bizonyítási indítványait, hogy a bíróság a felperes kezelőorvosait és a szakorvosokat tanúként hallgassa meg, elutasította, álláspontja szerint az igazságügyi orvosszakértői vélemények a perben felmerült szakkérdést megfelelően, az NRSzH szakhatósági állásfoglalásaival is egyezően állapították meg.

A felülvizsgálati kérelem és ellenkérelem

[12] Az ügyben a felperes felülvizsgálati kérelmet terjesztett elő, kérte a Kúriát, hogy a támadott jogerős ítélet helyett a kereseti kérelmének helyt adó, megváltoztató határozatot hozzon, másodsorban pedig az ítélet hatályon kívül helyezését és az elsőfokú bíróság új eljárás lefolytatására utasítását kérte.

[13] A felperes a felülvizsgálati kérelemben részletesen ismertette betegségét, annak gyermekkorától történt változásait. Álláspontja szerint a tények alapján az eljáró bíróság tévesen vonta le azt a következtetést, hogy a szakértői vélemények aggálytalanok és hiánytalanok. Előadta, hogy az eljárás során egyik szakértő sem véleményezte egészségi állapotát külön-külön, a betegségek %-os értékét felsorolásszerűen feltüntetve. Egy ilyen kimutatást az eljárás során mindvégig hiányolt, mivel álláspontja szerint ha külön-külön %-ban egyenként meghatározásra kerültek volna az egyes betegségek miatti egészségkárosodások, abból lehetett volna megfelelő következtetést levonni arra vonatkozóan, hogy az első- és másodfokú szakhatósági vélemény megfelelő volt-e.

[14] Álláspontja szerint a kirendelt igazságügyi szakértői vélemény nem válaszolt a bíróság által feltett valamennyi kérdésre, a körelőzményt a szakértők nem vizsgálták külön, hanem azt az első- és másodfokú szakhatósági szakvélemény alapján rögzítették.

[15] Érelmezte a kezelőorvosa tanúkénti meghallgatására vonatkozó bizonyítási indítványának elutasítását. Véleménye szerint a

bírószági eljárásban az orvostanúkkal bizonyítani tudta volna, hogy az egészségkárosodásának a mértéke meghaladja a jogszabályban meghatározott %-ot. Véleménye szerint tehát a jogerős ítélet megalapozatlan, mivel az eljáró bíróság a tényállást nem tárta fel kellőképpen, illetve a bíróság a bizonyítékok értékelése során kirívóan okszerűtlen, logikai ellentmondást tartalmazó következtetésre jutott.

- [16] Az elsőfokú bíróság által megsértett jogszabályként a felperes a Pp. 3. §-ára, 182. § (3) bekezdésére, 336/A. § (2) bekezdésére hivatkozott, illetve a Pp. 2. §-a alapján arra, hogy a bizonyítási indítványai mellőzése folytán sérült a per tisztességes lefolytatásához fűződő joga is.

A Kúria döntése és jogi indokai

- [17] A felülvizsgálati kérelem az alábbiak szerint nem megalapozott.
- [18] A Kúria a Pp. 270. § (2) bekezdése alapján felülvizsgálati eljárásban azt vizsgálja, hogy a jogerős bírósági döntés a jogszabályoknak megfelelő-e. A felülvizsgálat során nincs lehetőség az elsőfokú bíróság által megállapított tényállás felülbírálatára, a bizonyítékok felülmérlegelésére. A tényállás megállapítása és a bizonyítás körében - felülvizsgálati eljárásban - csak akkor lehet a jogerős ítéletet érinteni, ha az kirívóan okszerűtlen következtetéseket tartalmaz, vagy logikai ellentmondás állapítható meg (lásd pl. a Kfv.35.288/2012/5. számú ítéletet).
- [19] Az ügyben az elsőfokú bíróságnak - ahogy helyesen állapította meg - abban a kérdésben kellett döntenie, hogy a felperes megfelelő-e a jogszabályban foglalt feltételeknek, közelebbről, hogy a Cst. 4. § fb) pontjában meghatározott valamely feltétel felperes esetében fennáll-e. A Cst. e szabálya szerint tartósan beteg, illetve súlyosan fogyatékos az a személy, aki a tizennyolcadik életévének a betöltése előtt munkaképességét legalább 67%-ban elvesztette, legalább 50%-os mértékű egészségkárosodást szenvedett, vagy akinek egészségi állapota a rehabilitációs hatóság minősítése alapján a tizennyolcadik életévének a betöltése előtt sem haladja meg az 50%-os mértéket, és ez az állapot legalább egy éve tart, vagy előreláthatólag legalább egy évig fennáll.
- [20] A Cst. e rendelkezésébe foglalt feltétel fennállásának igazolása szakkérdés, maga a normaszöveg is a rehabilitációs hatóság minősítéséről szól. Az ügyben bár az elsőfokú rehabilitációs szakigazgatási szerv és a másodfokon eljáró NRSzH egybehangzóan azt állapította meg, hogy a felperes össz-szervezeti egészségkárosodása a családi pótlék jogosultsághoz szükséges 50%-ot nem éri el, a bíróság a perben mégis igazságügyi szakértőt (szakértőket) rendelt ki. Mindkét igazságügyi szakértő egybehangzó

álláspontja az volt, hogy a jogszabály által a jogosultság feltételeként meghatározott egészségkárosodás nem áll fenn, a felperes össz-szervezeti egészségkárosodása 30%, véleményezhető egészségi állapot 70%. A bíróság ezekből vonta le a következtetést, így döntése nem tekinthető okszerűtlennek, vagy logikai ellentmondással terheltnek.

[21] A felperes egyik megsértett jogszabályhelyként a Pp. 182. § (3) bekezdését jelölte meg. E szabály szerint, ha a szakvélemény homályos, hiányos, önmagával vagy más szakértő véleményével, illetve a bizonyított tényekkel ellentétben állónak látszik, vagy helyességéhez egyébként nyomatékos kétség fér, a szakértő köteles a bíróság felhívására a szükséges felvilágosítást megadni. A fél erre irányuló indítványa alapján a bíróság más szakértőt rendelhet ki. Ha a bíróság a bizonyítást hivatalból rendelte el szükség szerint hivatalból jogosult új szakértő kirendelésére is.

[22] Jelen ügyben megállapítható, hogy az elsőfokú bíróság előtti eljárásban nem merült fel, hogy a szakvélemény homályos, hiányos, önmagával vagy más szakértő véleményével ellentétes lenne, hanem épp ellenkezően: lényegében négy szakvélemény (két közigazgatási eljárásban született szakhatósági állásfoglalás és két bírósági eljárásban született igazságügyi szakértői szakvélemény) egybehangzóan azt állapította meg, hogy a felperesnek 50 %-os, vagy ezt meghaladó mértékű egészségkárosodása nem áll fenn. A Pp. 182. § (3) bekezdéséből következően a bíróságnak nincs olyan kötelezettsége, hogy - ilyen tényállás mellett - a fél indítványa alapján további szakértőt is kirendeljen.

[23] A felperes felülvizsgálati kérelmében - többek között - azt kifogásolta, hogy a szakértők nem dolgozták ki tételesen az egyes betegségek %-os egészségkárosító értékét. A Kúria megítélése szerint a felperes ezen felvetése nem olyan jogkérdés, amelyet felülvizsgálati eljárásban a jogerős ítélet jogszerűségi felülvizsgálata során figyelembe lehetne venni. Az össz-szervezeti egészségkárosodás mértéke megállapításának módja alapvetően szakkérdés. Az, hogy a szakértő az egyes betegségek egészségkárosító értékét milyen módszer alapján veszi figyelembe szakvéleménye elkészítésekor annyiban tartozik az elsőfokú bíróság vizsgálati körébe, hogy az esetleges szakértői ellentmondások okait feltárja. Jelen perben a felperes előadásával szemben a szakértők egybehangzó szakvéleményt adtak.

[24] A Kúria hangsúlyozza, hogy a közigazgatási és perbeli szakértők véleménye alapján a bíróság aggálytalanul utasíthatta el a felperes azon bizonyítási indítványát, hogy kezelőorvosait, illetve a szakorvosokat a bíróság tanúként hallgassa ki. A Pp. 3. §-a az ügyben nem sérült. Figyelembe kell venni ugyanis, hogy a Pp. 3. § (4) bekezdése szerint a bíróság a bizonyítási indítványhoz nincs

kötve, mellőzi a bizonyítás elrendelését, ha az a jogvita elbírálása szempontjából szükségtelen. Ez alapján az elsőfokú bíróság nem járt el jogszerűtlenül, amikor nem adott helyt a tanúk meghallgatására vonatkozó bizonyítási indítványnak. A Kúria e helyen ismét hangsúlyozza, hogy az elsőfokú bíróság a közigazgatási határozat jogszerűségét vizsgálta, azaz, hogy a hatóság helytállóan állapította-e meg a Cst. szerinti feltételek fennállásának hiányát. A Cst. a törvény alkalmazása szempontjából rögzíti, hogy kit tekint súlyosan fogyatékosnak, vagy tartósan betegnek. Mindez nem azt jelenti, hogy aki nem tartozik a Cst. rendelkezéseinek hatálya alá, az egészségesnek tekinthető. A Cst. a jogosultság szempontjából határoz meg feltételeket.

[25] A Pp. 336/A. § (2) bekezdése szerint, ha a közigazgatási eljárás hivatalból indult, vagy a közigazgatási szerv a tényállás-megállapítási kötelezettségének nem tett eleget, a közigazgatási szerv köteles a határozata (a szakhatóság az állásfoglalása) alapjául szolgáló tényállás valóságának bizonyítására, ha azt a felperes vitatja. A Kúria megítélése szerint az ügyben e rendelkezés sem sérült. A felperes az elsőfokú szakértői véleményt vitatta, a másodfokú közigazgatási szerv pedig megkereste az NRSZH-t annak eldöntésére, hogy a felperes egészségkárosodása eléri-e az 50%-ot, illetve hogy betegsége 18 éves kora előtt is fennállott-e. A közigazgatási határozatot felülvizsgáló elsőfokú bíróság a két igazságügyi szakértő kirendelésével és véleményének figyelembevételével megfelelően kontrollálta a szakhatósági állásfoglalásokat. A Kúria szerint helytállóan állapította meg az elsőfokú bíróság, hogy ha a kezelőorvos, vagy szakorvos tanúként nyilatkoznak a perben a felperes betegségéről, e nyilatkozatok még nem döntenek meg a perben kirendelt egyező tartalmú igazságügyi orvos-szakértői véleményben foglaltakat.

[26] Minderre tekintettel a Kúria a jogerős ítéletet a Pp. 275. § (3) bekezdése alapján hatályában fenntartotta.

Alkalmazott jogszabályok:

[27] 1998. évi LXXXIV. törvény 4. § fb) pontja

Záró rész

[28] A Kúria az ügyet a Pp. 274. § (1) bekezdése szerint tárgyaláson kívül bírálta el.

[29] A költségről és illetékről az 1998. évi LXXXIV. törvény 40. §-a alapján rendelkezni nem kellett.

Budapest, 2017. április 25.

**Dr. Kozma György sk. a tanács elnöke, Dr. Balogh Zsolt előadó bíró,
Dr. Horváth Tamás sk. bíró**